

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200322
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3520200322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. U., K.. M. R. D. XXX/XX, o zaplatenie 1.860,56 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8Csp/4/2020-71 zo dňa 03. novembra 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 977,57 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 977,57 € vo výške 5% ročne od 27.06.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 5,10 %. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155 (ďalej len "Žalobca") sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1860,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 8Csp/4/2020-46 zo dňa 06.07.2020 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 20.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1868899, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 2.100,- Eur. Pôžičku mal žalovaný splácať v 60 mesačných splátkach po 61,21 Eur, suma 3.672,60 Eur je uvedená ako celková čiastka. Ďalej zmluva obsahuje údaj o výške odplaty 27,64 %, RPMN vo výške 27,64 %, fixnej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 27,64 Eur. Splatnosť prvej splátky je uvedená dňom 20.08.2015 a splatnosť každej ďalšej splátky vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti je uvedený ako 7/2020. Žalovaný pôžičku riadne nespĺcal, na čo ho právny predchodca žalobcu upozornil listom zo dňa 26.04.2017. Súčasne ho vyzval k úhrade dlžných splátok vo výške 162,98 Eur a upozornil ho tiež na to, že ak do 05.06.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 2/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, žalovaný predmetný úver zosplatiť a žalovanému zaslal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.06.2017. Žalovaný z dohodnutej sumy uhradil celkovo sumu 1.122,43 Eur. Žalovaná suma 1.860,56 € tak, ako pohľadávku vyčíslil žalobca, pozostávajúcu z nesplatených častí úveru

vo výške 2.982,99 Eur, po odčítaní zaplatenej splátky vo výške 1.122,43 Eur. Právne vec súd posúdil podľa § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 20.07.2015 Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1868899, predmet a obsah zmluvy je popísaný vyššie. Zmluva bola uzatvorená podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je celkom zrejmé, že sa jedná o formulárovú zmluvu vopred pripravenú právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah pred jej uzavretím žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať režim spotrebiteľských zmlúv, a tak podlieha kontrole z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok a z hľadiska iných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru a zistil, že tieto sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 20.07.2015, kedy bola uzavretá Zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1-5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 10,29 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 27,64 %, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 10,29 % a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 27,64 %, čo je niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnuté úvery aj revolvingy sú z uvedeného dôvodu bezúročné a bez poplatkov. Žalobcovi ako právnemu nástupcovi veriteľa preto vzniklo právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 2.100,- Eur, z ktorej mu žalovaný vrátil sumu 1.122,43 Eur. Súd preto žalovaného zaviazal k zaplateniu zostávajúcej sumy 977,57 Eur. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaného vyzýval na zaplatenie všetkých splátok jednorazovo výzvou zo dňa 21.06.2017. V prípade ak žalovaný dlžnú sumu neuhradil, dostal sa do omeškania a je povinný platiť aj úroky z omeškania. Súd preto žalovaného zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5% ročne od 27.06.2017. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, z uplatnenej istiny 1.860,56 Eur mu súd priznal sumu 977,57 Eur a v časti o zaplatenie sumy 882,99 Eur súd žalobu zamietol. Úspech žalobcu tak predstavuje 52,50 %, úspech žalovaného predstavuje 47,40 %. Vzhľadom na uvedené, tak súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 5,10 %, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej výrokovej časti II. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil úver ako bezúročný, keď dojednanie zmluvného úroku vo výške 27,66 % p.a. posúdil ako neplatné. Dojednaný zmluvný úrok predstavuje jedinú odplatu za poskytnutie úveru. Poukázal na to, že podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 a ustanovenia § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, najvyššia prípustná výška odplaty predstavuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých úverov. Výška priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnenej naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v súhrnných informáciách o údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 predstavovala 13,83 % p.a. Najvyššia prípustná výška odplaty tak predstavovala 27,66 % p. a. V zmluve bol dojednaný zmluvný úrok 27,64 % p. a. Tento bol dojednaný v súlade so zákonom a je vylúčené, aby bol označený za v rozpore so zákonom a jeho dojednanie je tak platné. Žalobca bol toho názoru, že správnym právnym posúdením veci by súd vyhovel žalobe aj v zamietajúcej časti. Navrhoval, aby

odvolací súd napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť istinu 882,99 € s úrokom z omeškania 5 % p. a. od 27.06.2017 všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok III. o náhrade trov konania tak, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v napadnutej časti založil na konštatovaní, že dohodnutá výška úrokovej sadzby je v hrubom rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a preto žalobcovi vzniklo právo iba na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné:

7. Žalobca v zamietajúcej časti v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, výšku úrokovej sadzby považoval za súladnú s ustanoveniami právnych predpisov, bez rozporu s dobrými mravmi.

8. Odvolací súd v súvislosti s výškou dohodnutých úrokov poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorom bolo konštatované, že „pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky.

9. Od 1.6.2010 došlo k zmene v Občianskom zákonníku v § 53 ods. 6, z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka bolo odôvodnené tým, že ide o spresnenie údajovej bázy - ukazovateľa z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsob zabezpečenia, objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytnutú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, zohľadňujúc aj spotrebiteľské úvery poskytované nebankovými spoločnosťami. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky.

10. Aj keď pre porovnanie výhodnosti alebo nevýhodnosti poskytnutého úveru možno použiť aj údaj ročnej percentuálnej miery nákladov zo zverejnených súhrnných informácií o údajoch z novoposkytnutých úveroch veriteľmi ako je uvedené vyššie, keďže tieto zahŕňajú aj údaje z nebankových

subjektov, odvolací súd je toho názoru, že z týchto údajov o výške RPMN nie je možné vždy dostatočne konštatovať, že výška dohodnutej úrokovej sadzby je primeraná, keďže táto tvorí len jednu zložku údaju o RPMN. Pre objektívne posúdenie primeranosti úrokovej sadzby je možné právne posúdenie urobiť aj zo samotnej výšky dojednanej úrokovej sadzby, tak ako to umožňuje napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 alebo Najvyššieho súdu SR 1 Mcdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009. Preto pokiaľ súd prvej inštancie ako porovnávacie kritérium zvolil štatistiku zverejnenú na internetovej stránke Národnej banky Slovenska, jeho postup bol správny. Konkrétne pre rok 2015, priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých do 5 rokov (spotrebiteľské úvery) bola úroková sadzba poskytovaná bankami 10,29 %. Dojednaná úroková sadzba v zmluve o úvere bola 27,64 %. Dojednaná úroková sadzba v tomto prípade naozaj túto priemernú sadzbu prevyšuje viac ako 2 násobne. Aj s prihliadnutím na to, že výška úrokových sadzieb bánk zverejnená na internetovej stránke Národnej banky Slovenska nezahŕňa údaje z nebankového sektoru, kedy pri nebankových subjektoch sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, je podľa názoru odvolacieho súdu dojednaná výška úrokovej sadzby v zmluve o úvere v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. K odlišnému právnemu záveru nemožno dospieť ani úvahami o zmluvnej voľnosti subjektov záväzkového vzťahu, keď je zřejmé, že spotrebiteľ predstavuje slabšiu zmluvnú stranu, ktorá požíva výhody osobitnej ochrany tzv. spotrebiteľského práva.

11. Pokiaľ by sa za kritérium posúdenia výšky úrokov brali do úvahy len podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 a ustanovenia § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy súhrnné informácie o údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk pre zmluvu uzatvorenú dňa 20.07.2015, t. j. v treťom štvrtroku, je potrebné skúmať údaje zverejnené naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, t. j. za druhý štvrtrok 2015 (obdobie do 30.06.2015). Za druhý štvrtrok bola priemerná hodnota RPMN pre obdobný úver vo výške 18,01%. Dvojnásobok tejto hodnoty síce neprevyšuje dojednanú RPMN vo výške 27,64 %, no podľa názoru odvolacieho súdu je vzhľadom na vyššie uvedenú štatistiku zverejnenú na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a priemernú úrokovú mieru z úverov poskytnutých v eurách, keď dojednaná úroková sadzba viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú sadzbu zverejnenú NB SR, ktorá je len jednou zložkou RPMN, dojednaná odplata v rozpore s dobrými mravmi, pričom opätovne je potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012 ktoré odvolací súd uvádzal aj vyššie.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovanému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).